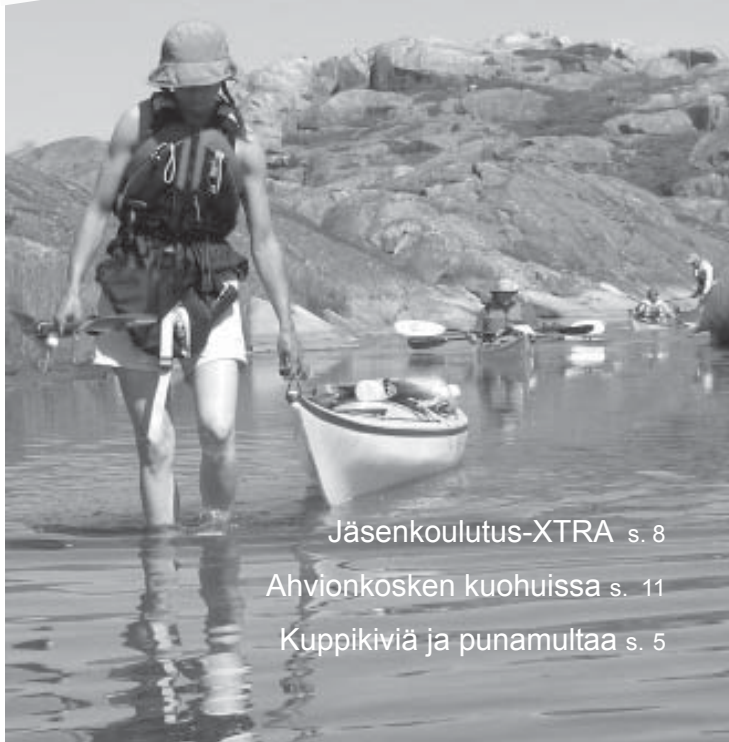

PÄRSKE

Pärske 3/2005

Jäsenkoulutus-XTRA s. 8

Ahvionkosken kuohuissa s. 11

Kuppikiviä ja punamultaa s. 5

Pärske 3/05 HELSINGIN MELOJIENTIEDOTUSLEHTI ISSN 1239-1107

Päätoimittaja, toimitus ja taitto

Marja Niemi porske@helsinginmelojat.fi
 puh. 040 770 1061

Pärske 1/06 postitetaan seuran jäsenille helmikuussa.
 Aineisto lehteen viimeistään 26.1. 2006. Sovi jutuista ja kuvista etukäteen.

Kansi

Kesän retkiä: Saaristomeri. Kuva Tommi Korhonen

Pärske 3/05

Pärskeen pää	s. 3
Toimet ja talkoot, hallitukselta	s. 4
Suomen sydän	s. 5
Esitellyssä Maija Airas	s. 7
Jäsenkoulutus-XTRA	s. 8
Ahviönkosken punaiset viivat	s. 11
Meloen Tallinnaan	s. 13
Suunnitelma hallivuoroille	s. 12
Ilmoituksia	s. 15
HeMen toimihenkilöt	s. 15
HeMen maksut v. 2005	s. 16

Kanoottivajat

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)
 Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan sillan länsipuolella)

HeMen hallitus v. 2005**Puheenjohtaja**

Jukka Honkala puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi
 040 507 0880

Varapuheenjohtaja

Markku Solikkeli markku.solikkeli@suomi24.fi
 040 581 6599, (09) 3967 2487 (t.)

Sihteeri

Eeva Hagel sihteeri@helsinginmelojat.fi
 0400 774 520

Muut jäsenet

Marja Niemi porske@helsinginmelojat.fi
 040 7701061 (k.) 040 779 7061 (t.)

Erkki Nieminen

erkki.nieminen@kotikone.fi
 050 599 4893

Paula Suursepä

paula.suursepä@netsonic.fi
 040 5639490

Auringonlasku Jurmolla ja muita muistoja

Erkki Nieminen

Soutustadionin kulkupolku rakennettiin syyskuussa.

Jälleen yksi kesä kääntyy muistoksi. Ja jälleen se tuntuu yhtäaikaa sekä haikelta että hyvältä.

Mutta toistaiseksi pino retkikarttoja lojuu edelleen hyllyssä ja valokuvat odottavat järjestämistään. Hajanaiset muistilpanot kesän reiteistä kaipaavat täydennystä.

Retkimäsematkin ovat vielä melkein silmissä, samoin kuin muut kielenkärjellä; vastasavustettu kampela Utöllä, Jurmon katajanmarjoilla maustettu viina ja Aspön ahvenet, esimerkiksi. Yksi kesän vahvoista muistoista on täysin tyyni ulappa Jurmolta etelään. Taivaan ja meren

horisontti, jota kaiken sinisyydessä ei ole, ja tasapainoaisin tietoisuuteen tuova outo lintu vaiko kala -olo.

Myös HeMen historia täydentyy taas yhdellä toimella kaudella.

On pidetty alkeis-, aallokko-, avokanootti- ja koskikurssit, ainakin. On retkeilty lähivesillä tiistaisin, torstaisin ja sunnuntaisin sekä varmasti kaikkina jäljellejäävinä viikonpäivinä. On melottu lähivesien lisäksi kaus, Siisä-Suomeen ja Inarille, Suomenlahden yli, ulkoasaaristoon ja ties minne. Lisäksi on rakennettu Soutustadionin rantaan puinen kulkupolku. Hieno talkoorutistus sekin!

Entistä paremmin Hemessä on talkoiltu myös tiistaretkien tiimoilla.

Retkiryhmästä kerrotaan että vetäjien metsästys tiistaretkille on sujunut nyt edellisvuosia paremmin. Alkukesästä retkiä jäi enemmän muutaman innokkaan retkiryhmäläisen vedettäväksi, mutta sittemmin vetäjien haarukointi heme-listin kautta tuotti hyvää tulosta. HYvä niin, sillä kokoneempien vetämät tiistaretket ovat tärkeitä etenkin vasta aloittaneille. Kaikkiaan tiistaretkille osallistui kesän aikana retkeä kohden keskimäärin kahdeksan melojaa.

Toimeliaan kesän jälkeen toiminta ei todellakaan laannu vaan rullaa täysillä kohti talvikautta.

HeMe on lajin koulutusta ja kouluttautumista arvostava seura, yksi maan huipuista tällä saralla. Se näkyy tässäkin lehdessä. Niinpä sunnuntai-iltaisin kannattaa suunnistaa Lauttasaaren uimahallille ja ottaa melontapöytä altaassa ilo irti. Odottavissa on systemaattista mutta rentoa hallitreenausta koko talveksi.

Eipä siis muuta kuin tutkimaan Pärskeen jäsenkoulutuspakettia ja testaamaan, oliko altaassa puljaamisesta itsekullekin hyötyä!

Marja Niemi

Talkoot ja toimet

Ajantasaiset tiedot vapaista talkoapanoksista
Maija Airaksella: talkoot@helsinginmelojat.fi.
Ilmoita Majalle, kun olet tehnyt oman panoksesi!

Vajavastaavaksi Mustikkamalle!

Lisätietoja hommasta Taru Saxbergiltä p. 0400 609 039
tai muulla vajaryhmältä (ks. toimihenkilöt s. 15).
Ilmoittautua voi esim. Jukalle,
puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi

Ryhdyisikö kirjastonhoitajaksi?

Seuralalla on jonkin verran melonta-aiheisia kirjoja ja od-
levyja (mm. Saaristolmeren merikorttisarja). Kuka
varastoi aineiston kotinsa, listaisi sen, heittäisi listan
www.sivuille ja kehittäisi lainauskäytännöt seuran
jäsenille? Ota yhteyttä Jukkaan eli
puheenjohtaja@helsinginmelojat.fi tai 040 507 0880.

Pärskeelaittoimitus

Lehden nykyinen, yhden hengen toimitus haluaa
laajentua. Kiinnostaisiko siis lehden teko, ideointi,
kirjoittaminen, kuvittaminen tai taitto? Sinun ei tarvitse
olla ammattilainen, innostus on tärkeintä. Laita s-postia
Marjalle eli parske@helsinginmelojat.fi tai soitttele
040 770 1061.

Tervetuloapuorjuhaan!

HeMen perinteinen pikkujoulu järjestetään seuran
vuosipäivänä eli ma 28.11.2005 Lauttasaaren Villa
Salinissa, osoitteessa Tiiraasaarentie 2. Kekkert alkavat
klo 18. Ohjelmassa mm. jouluisia herkuja,
melontahenkistä yhdessäoloa ja perinteinen arvonta.
Järjestelyistä kiinnostuneet ottakaapa yhteyttä
hallituksen jäseniin.

Helsingin Melojat ry:n sääntöamääräinen

Syyskokous

Töölön sisähalli, kokoushuone, 2. kerros Paavo Nur-
men kuja 1 C, 00250 Helsinki
Maanantaina 31.10. klo 18.

Käsitellään sääntöamääräiset asiat:

Hyväksytään toimintasuunnitelma, talousarvio sekä
liittymis- ja jäsenmaksu sekä valitaan puheenjohta-
ja, hallituksen jäsenet, tilintarkastajat ja vara-
tilintarkastajat vuodelle 2006.

Kokousasioiden jälkeen kootut kuvat ja kertomukset
kesän retkellä.

[hallitukselta]

Kesä kasvatti jäsenistöstöitä

HeMe sai kesän aikana yhteensä 78 uutta jäsentä.
Myös jäsenihteeri vaihtuu. Yli 10 vuotta jäsenihteerinä
talkoillut Minna Reponen luovutti viestikapulan Marja-Tertu
Posalle. Marja-Tertun yhteyshenkilöt löytyvät s. 15 toimi-
henkilöt-listalta. Muistathan ilmoittaa jäsenihteerille mm.
osittimenmuutokset. Myös eroilmoitukset ja vapaa-
vuo-shakemukset toimitetaan jäsenihteerille.

Hallissa nimet kirjaan

Hallikausi käynnistyy 16.10, ja nyt erityishuomiota on syytä
kiinnittää pariin seikkaan joista tulit kritiikkiä: a) halliin ei
tulla ulkokengillä, b) harjoitusten jälkeen kajakit kuivataan
huolella ja c) hallin kävijäviikkoon laitetaan aina myös nimet.
Nimien kirjaus on tärkeää, koska kaupungin tukea tulee
pääluvun mukaan.

Piha ei ole parkki

Autojen pysäköinti SS:n aitojen sisäpuolelle on kielletty.
Autot viedään aitojen sisälle vain lyhytaikaista lastausta
varten. Ainoa poikkeus voi olla enintään vuorokauden
mittainen sellainen auton pysäköinti, jossa on kalustoa
kattotelineellä.

Pelissännöt perehdyttämiseen

Epäselvyyksien vuoksi seurahjoajien perehdytys- ja
suositelluoketta päätettiin täsmentää. Seuraohjaajat
voivat perehdyttää ja suositella 1-2 tuttavansa seuran
jäseniksi. Perehdytys- ja suositelluoketus on voimassa
samana ja seuraavana kautena kun perehdyttäjän on
toiminut kurssiohjaajana. Perehdyttäjän vastaa siitä, että
uudella jäsenellä on paitsi melonnan perustaidot, myös
seuran vaja- ym. käytännöt hyvässä hallussa.

Listaa seuraohjaajista pitää Anni Koskela.
Perehdyttämisoikeudella halutaan osin kannustaa jäseniä
seuraohjaajatoimintaan.

Tarkennus avokanoottien käyttöön

Seuran avokanootti saa viedä ilman käyttömaksua
enintään kahden yön keikoille niiden luonnollisissa
ympäristöihin eli sisä- ja virtaaviin vesiin, vaikka tämä
edellyttääkin autokuljetusta vajalta. Käytäntö on sama kuin
koskikajakeilla.

Lampinen ja Marja-Terttu ovat panneet parastaan,
siillä tätä täyteläisempää kulttuurin melojan retkeä ei ole eikä tule.

Vanajavesi 2: Suomen sydän

Ilkka Saari

HeMen muinaismeljoja Rapolanharjulla. Missä ovat kajakit?

Aloitamme Lepaan puutarhoilta, jonne kaksi vuotta sitten päädyimme. Suunnitelmahan on jatkaa näitä muinaismelontaretkiä Kokemäenjoen vesistöä vähin erin merelle asti.

Olemme historiallisen Suomen sydänvesillä. Täällä Vanajaveden seudulla on melkein joka niemen nokassa lapinrauniota, kuppikiveä, muinaisranta- tai ikikulttuurimaismaa. Ja niiltä on lähtenyt kirjailijaa, taiteilijaa, akateemikkoo ja presi-

denttiä. Aloitamme miekanhiontakivestä, jonka joku jo viimeksi näki. Lampinen meinaa, että miekkoja myynyt gotlantilainen kapitalisti olisi markkinointimielessä levitellyt hiontakiviä maastoon, mutta rohkenen epäillä kun on niin iso liikutella.

Iltapuhteena melahdamme parituntisen. Reippaahkossa myötäisessä improvisoidaan väliin reskusharjoitus, ennen kuin isäntämme Iso-Hietasen rannassa huiskii melojat vastaan. Leiri pystyy ja akkittumma

ilta. Ilkka liittyy seuraan yömyöhällä navigoituaan pimeässä tähdistä ja 1:200 000 mittakaavan kartasta. Ehdotan seuraavalle retkelle karttopalloa. Sauna on pieni, ekologisesti lämmitetty, kylmä-vetinen ja nopea.

Tähdet, tähdet

Lauantain puolella Retulansaaren sillan kupeessa odottaa **Eero Ojanen**. Kirjoittanut paikallista eli Tyrvännön historiaa ja vähän muutakin. En kehtaa kysyä mutta miehenän

Ilkka Salminen

Kuin ilmetty filosofi Eero Ojanen ja kuppikivet. Tässä kuvassa ainakin kajakkeja.

ilmetty filosofi Eero Ojanen. Kierämme kuppikiviä maisemassa, joka ei ole oikein muuttunut miksiäkään tuhanteen vuoteen. Tai on tietysti muuttunut mutta tarkoitan että siellä näkyy yhtämittainen elämä samassa luonnonympäristössä eri aikoina siihen eri tavoin sopeutuen ilman aiempien kerroksien unohtumista pusikkoon tai tehtaan alle. Tämä juuri on vaikea nykyihmisen ymmärtää, että mennyt maailma ei ole yksi vaan niitä on monta erää.

Yhdessä kiveissä on nähty Otavan muoto kuppien sijoittelussa. Voi olla sattumaakin, mutta pilkkopimeällä taivaalle katsoessa on varma siitä, että tähtitaivas on muinaisille ollut jostain ihan erityistä. Kalevalan sampoa, toiselta nimeltään kirjo-kantta, on selitetty taivaankanneksi, jota maailmanpylväs (sammak) kannattele. Panen paremmaksi seuraavalla kivellä ja näen siinä Seulaset, josta Johan af Grannin kaverit muuten ovat Maahan meloneet.

Käymme puussa ja Ylikartanon talossa, pihalla keitetään puna-mul-tamaalia, josta puhasta saamme bonuksena luennon. Koskenkorvaa

siinä ainakin näkyy kuluva ja sen kirvoittama urea kelpaa säilöntä-aineeksi. Neitoperhosia lentelee paljon, missä viipyy amiraali? Perhoskeräilystäni muistan enää tämän yhden, kauneimman latinankielisen nimen: *vanessa atalanta*.

Tyrvännöstä Säaksmaële

Iltapäivällä vaihteeksi melotaan ja oikein monta tuntia yhteen menoon. Yliitämme Vanajanselän upealla

ilmalla. Karttani loppuu ja painelen kärkeä suunnalla, kun kurittomat kampeavat liikaa etelään. Ohitamme Ritvalan kylän, jossa vieläkin huudetaan Helkaa keväisin. Kummallinen jäänne keskiaikaista eurooppalaista lauluperintöä, jonka toinen maantieteellinen ääripää on täällä, toinen Iranissa. Tutkittu niin moneen kertaan että **Jaakko Numminen** mielestä pitäisi tutkia jo sen tutkimusta, koska siinä näyttäytyvät kaikki suomalaisen kulttuurin itsemääräyksen ainekset.

Säaksmaen sillan kupeessa on meille leiripaikka kohtellaasti ravintolan takapihalla. Päivä ei pääty tähän vaan jatkuu kymmenen kilometrin marssilla Rapolanharjun uhkeille linnoitusvalleille ja takaisin. Luonto ja ihminen ovat tehneet paikan, jota on sopinut puolustaa. Venäläiset kronikat kertovat suomalaisten "lasilinnoista", joita novgorodilaisten mielestä oli mahdoton vallata – aikansa Mannerheim-linja siis. Tuommoinen rinne kun talvella jäädettiin, niin ei varmaan ollut asiaa yläkertaan ilman lupaa.

Paluumarssin varrella on motelli ja siellä terassi ja sauna. Helsingissä vietetään kurjassa säässä kurja MM-

Ilkka Salminen

Muinaismelajat saivat bonusuennon punamulamaalin keitosta. Ovatko kajakit edelleen autojen katoilla?

Porukkatalkoita pystyy

kisa-avajaisia. Meille sade tulee vasta viimeisten kampeutuessa telttoihin. Sitten sitä riittääkin niin että aamulla kuskit hakevat autot pois, leiri pannaan pakettiin, kajakit kyytiin ja lähtölounas kupuun. Siirrytään Visavuoreen Emil Wikströmin ja Kari Suomalaisen komeaan kulttuuririkämpään. Hautaröykkiöiden lomaan on tämänkin paikka tehty jyhän niemen kalliolle. Eivät tainneet kansallisoromantitk meloa kun näin hankalla rantoja suosivat. Jäätelö suussa keksitään bongata muutama röykkiö lisää lähimetsistä. Karavaani kiertää pikkuteitä kunnes jokainen saa vallata oman muinaishautausmaamaisen järvenrannan ääreltä.

Historian loputtomuus

Kello viideltä meitä odottaa Jutikkalan kartanon pihalla helmikaulainen viehättävästi harmaantunut rouva. Kohta saapuu hänen enonsa akateemikko **Eino Jutikkala**. Noin sata vuotta vanha historioitsija on historian ihme itse. Hän esittelee meille kartanoa mutta minusta tuntuu, että koko miljöön on sumu-verho vain. Oikeasti me katsomme häntä.

Vähän melontakilometrejä, paljon tarinoita. Mutta menneeseen maailmaan ei pääse, sillä voi vain elävoittaa omaansa. Hautaa ei voi kuin ryöstää. Kesä on ohi. Historiassa melovan oma Stendhalin syndrooma on melankolia.

Pasi Mäenpää

Mikä on tyypillisin talkoopaoksiin liittyvä kysymys?

“Olen käynyt alkeiskurssin tänä kesänä ja talkoopaanos on tekemättä. Mitä voisintehdä?”

Entä vastauksesi siihen?

Tekemättömistä töistä ilmoittelään seuran s-postiistalla....

Anna vinkki seuran jäsenelle, joka vielä miettii miten talkoopaanoksensa hoitaisi?

Periaatteessa, jos vain mieleen tulee jokin epäkohta seuran toiminnassa, kalustossa tms., voisi tarjoutua hoitamaan sen kuntoon. Näin loppuvuodesta vuosijuhla/pikkujoulujärjestelyihin on perinteisesti tarvittu talkootyövoimaa.

Miltä HeMen aktiivisuusprosentti näyttää talkoovaastavan silmin?

Nyt on kyllä mahdollon vastata yksiselitteisesti. Aktiivisuus kasaantuu joillekin, toisaalta uudet jäsenet kyselevät talkootöitä ja välillä harmittaa vastata, ettei mitään ole juuri nyt tyryillä. Talkootöiden kysyntä ja tarjonta vaan eivät aina kohtaa. Tiettyihin töihin – joihinkin paperi- ja kuljetushommiin on oikein tunkua. Talkoopaanos tuntuu kuitenkin jäävän tekemättä aika monelta sellaiselta, joka on maksanut alemman jäsenmaksun.

Mihin suuntaan haluaisit seuraa ja/tai talkoosysteemiä kehittää?
Ajattelisin, että olisi hyvä järjestää säännöllisesti porukkatalkoita.

Monille kait seuraan kuulumisella on sosiaalinen funktioikin ja talkoiden varjolla voi vaikka onnistua tutustumaan uusiin melontakavereihin. Talkoissa oppii myös hyödyllisiä taitoja, kajakin korjausta yms. Lisäksi tarvittaisiin seuran nettisivuille listaus tehtävistä, joita voi tehdä itsenäisesti tai kaverin kanssa. Itse seuraahan on aika mahtava: esittelen sitä aina ylpeänä tutuille, jotka haaveilevat jäsenyydestä.

Miksi melot?

Siinä yhdistyy mukavasti liikunta ja retkeily, siitä paitsi meri on jännittävä ja saaristoluonto kiehtoo - enkä omista venettäkään.

Ikimuistoinen retkesi?

Parhaiten muistissa on viimekesäinen retki Linnansaaren kansallispuistoon, mutta ikimuistoinen taitaa kuitenkin olla seuran meriretkikurssin retki Espooseen muutama kesä sitten. Sää sumeni yllättäen, tuuli nousi ja aallokko kohosi, jotkut pääsivät harjoittelemaan pelastautumista todellisissa olosuhteissa ja me loput sitten rantauduimme sekavissa tunnelmissa pienelle pesimärauhaluodolle.

Talkoiletko itse muiden kuin HeMen hyväksi?

No, jos maailmanparannustalkoot Helsingin Vihreissä lasketaan... eli maailman ja vihreyden hyväksi kyllä.

Kanootin pyörittely uima-altaassa ja saunominen siinä sivussa ei tietenkään ole kaikkien ensisijainen sunnuntai-ilan ohjelma. Mutta monen mielestä se on mukavaa, rentouttavaa ja voittaa kirrkaasti tv:n tarjonnan. Lisäksi uimahallivuoro ja koulutus on HeMen jäsenille ilmaista.

Uimahallikausi käynnistyy

Tekstit: Ilkka Salmi ja Jukka Linnomaa

HeMellä on uimahallivuoro joka sunnuntai klo 17-20.

Vuorot alkavat 16.10. ja jatkuvat

hurtikiin loppuun saakka.

Uimahalli on Lauttasaaren

yhteiskoululla osoitteessa

Isokaaari 19, 00200 Helsinki.

Saunat ovat aina lämpimänä

vuorojen aikana.

Mitä hallissa tehdään?

Uimahalliharjoittelun voi jakaa karkeasti kahteen osaan: erilaisten melontatekniikoiden harjoitteluun ja reskutukseen eli pelastusharjoituksiin. Melontatekniikkoja ovat esimerkiksi erilaiset ohjaavat melanvedot, tuennat melalla ja eskimopyörähdys. Pelastuskoulutuksessa harjoitellaan esim. poistumista kajakista veden alla, nousemista vedestä kajakiin yksin tai kaverin avustamana ja kajakin kääntämistä tuesta takaisin pystyyn.

Tarvitseeko ilta- ja päiväretkiä melova uimahalliharjoittelua?

Vaikka uimahalliharjoittelu ei ihan

vastaakaan merellä melomista se antaa hyvän pohjan vaativammassa tuuli- ja aallokko-oloissa melontaan. Erilaisten tekniikoiden harjoittelu uimahallissa lämpimässä ja kirkkaassa vedessä helpottaa niiden soveltamista käytännössä. Riittävät suoritusten toistot painavat tekniikat lihasmuistiin ja sen jälkeen liikkeet tulevat automaattisesti.

Lisää varmuutta ja turvallisuutta melontaan

Nykyisin kaikki hemeläiset ovat kokeneet kajakin kaatamista ja veden alla ulostuloa. Retkellä kaatuminen on hyvin harvinaista, mutta mitä enemmän meloo, sen todennäköi-

Testaa halliharjoittelun tarve!

Leikkimielisen testin perusteella näet, olisiko uimahallitreenaista sinulle hyötyä.

Kyllä ☐ Ei ☐

- ☐ - Saan käännettyä kajakin paikallaan tulosuuntaansa kaarivoidon.
- ☐ - Pystyn melomaan sivuttain laiturin myös vastatuuleen.
- ☐ - Saan otettua vedestä tukea jos aalto horjuttaa minua niin että kynärpää kastuu.
- ☐ - Osaan avustaa kaatuneen melontaverini takaisin kajakkisiinsa alle minuutissa.
- ☐ - Olen harjoitellut kaatumista ja hallittua kajakista poistumista alkeiskurssin jälkeen.
- ☐ - Osaan kaaduttuani kiivetä takaisin kajakkiiin melakelkukseen avulla.

Jos vastasit yhteenkään kysymykseen ei, niin uimahallitreenaista on sinulle hyötyä. Erityisen hyvin uimahalliharjoittelu sopii aloitteleville melojille, eihän kaiken jo osaavan tarvitse enää mitään harjoitella!

Vime kevään ohjaajakurssin aloittelee hallitreenejä. (vas.)
Avustettu eskimo. (oik.)

semmin sellainenkin joskus sattuu. Kokemuksesta tiedämme että kun on hallissa tottunut roikkumaan kajakissa pää alaspäin niin silloin ei tositalanteessa tule paniikin oireita vaan ulostulo kajakista sujuu rauhallisesti.

Ja jos kaverille sattuu kömmähdyks, niin onhan se paljon mukavampi auttaa kaveri takaisin kajakiin kuin jättää veteen pulikoimaan.

Kalusto ja varusteet

Harjoituksissa tarvittava kalusto, kajakit ja melat säilytetään kontissa koulun pihalla. Kontti ja kalusto on yhteinen Merimelojien kanssa. Aukkarit ja liivit tuodaan vajalta. Muita henkilökohtaisia varusteita kuin uimapuku ja pyyhe ei välttämättä tarvita. Uimalasit ja nenäklipsi tai sukellusmaski joka peittää myös nenän ovat harjoituksissa erittäin hyödyllisiä.

Aikaa myös omille jutuille

Koulutus toteutetaan viime talvikautena kokeillulla tavalla, jossa kunkin uimahallikerran aluksi on lyhyt, 20 – 40 minuutin opetusosuus. Tämän aikana käydään läpi päivän teema ja demonstroidaan tekniikat. Tämän alustuksen jälkeen kokeilemme harjoitteita auttavat halukkaita tekniikoiden kokeilemisessa ja parantamisessa. Mikäli kaikki eivät mahdu altaaseen kerralla, vuorotellaan ja saunotaan välillä.

Tekniikkaopetuksen jälkeen voi myös vapaasti opetella muita asioita tai parannella edellisellä kerralla opittuja tekniikoita.

Lisäksi kouluttajat treenailevat omia taitojaan parantaakseen itse joitakin asioita. Hallissa saatavaa nähdä kauden aikana käsieskimolta, eskimoita melanpuolikkaalla, ylätukia vauhdista ja muuta kajakin-käsittelyakrobatiaa. Näistäkin kun

käyt kyselyssä tekijältä "Miten sä ton teit...?", niin yleensä saa yksityisopetusta.

Avokanootti halliin kevättävella

Yhteistyössä Espoon Eskimoiden ja Avokanoottiyhdistyksen kanssa järjestetään kevättävella kaksi harjoituskertaa. Kalusto tuodaan molemmista seuroista ja kummankin seuran jäsenet voivat osallistua molemmille vuoroille. Jos olit viime kesänä HeMen inkinkurssilla tai aiot ensi kesänä osallistua, niin tule harjoitusvuoroille. Tarkempi aikataulu selviää ensi lumen aikaan. Lisätietoja Jaakko Mäkiyrylältä s-postitse: 3.14@iki.fi

Freestylespesiaali

Keväälle pyritään järjestämään koskimelonnin erikoisvuoro huhtikuun alkupuolella.

Jäsenkoulutus-xtra jatkuu s. 10

Koulutus jakautuu kursseiksi

Uimahalliohjelma koostuu kursseista jotka on jaettu sopiviin paloihin. Kurssin osuus vie noin 20 - 40 minuuttia uimahallivuoron alusta.

Loppuosaa ajasta käytetään opastettuun tai vapaaseen harjoitteluun. Ohjatun osuuden aikana siihen osallistuvilla on etuoikeus kalustoon ja allastilaan. Myös oma treenaus vuoron alussa on entiseen tapaan sallittua häiritsemättä koulutusta.

Ohjelman runkona käytetään kansainvälisiä ACA:n ja BCU:n melontatutkimusten sisältöä siitä osin kuin ne soveltuvat uimahallissa opettaviksi. Kurssien lopuksi järjestetään omalla porukalla epävirallinen testi ko. taitojen saavuttamisesta. Keväällä pyritään järjestämään ulkopuolinen BCU -kouluttaja testaamaan meidät, jolloin halukkaat voisivat suorittaa virallisen BCU Kayak-2- tai 3-star-tutkinnon.

Taitotestien vaatimukset löytyvät ko. organisaatioiden nettisivuilta: BCU - British Canoe Union: <http://www.bcu.org.uk/> ACA - American Canoe Association: <http://www.americancanoe.org/>

Melontatekniikan jatkokurssi syksyllä 2005

Halliohjelma alkaa BCU Kayak-2-stari/ACA Level 2 tasoisesta melontatekniikan jatkokurssista, joka

soveltuu hyvin alkeiskurssin käyneiden kertaukseksi ja jatkoksi. Kurssi sisältää kajakin hallintaa, tunteja ja perusreskutsia.

Eskimopyörähdystä oppimaan

Kun perusasiat on opittu, useilla meloijilla herää halu opetella vaativampia (ja näyttävämpiä) taitoja. Eskimopyörähdystä pidetään kokeneen melojan tempuna, mutta itse asiassa sen voi oppia varsin kokematonkin meloja hyvässä ohjauksessa. Eskimopyörähdysten hallinnasta on se suuri etu, että kaatumisen seurauksena kajakista ei tarvitse poistua, jolloin alavartalo ei kastu, eikä kajakkiin mene vettä. Eskimo myös avaa mahdollisuuden harjoitella monia muita melontatekniikoita vaativammalle tasolle, jolloin tekniikat toimivat myös kovemmassa aallokossa ja tuulella sekä myötäaaltoon surffatessa. Uimahallilla käydään läpi mm. seuraavia tekniikoita:

- Eskimon teoriaa ja opetusvideo luokahuoneessa
- Keulaeskimo - kajakin pyörähtäminen oikein päin toisen kajakin keulan avulla
- Ylätuki - vedestä tuen ottaminen vaikka olisi kaatunut jo pää veden pinnalle asti

- Kahdeksikkotuki - tuki, jolla saadaan hallitusti laskettua keho veden varaan kaatumatta
- Eskimopyörähdysten perustekniikat eli ylätuki- ja pyyhkäisykeskimot
- Eskimo lastatulla kajakilla ja oikeassa kaatumistilanteessa

Melonnan taitokurssi kevääällä 2006

Melontatekniikkakoulutus jatkuu keväällä taitokurssilla joka vastaa BCU Kayak-3-Star / ACA Level 3 vaatimustasoa. Kurssi vaatii pohjaksi syksyn jatkokurssin tai vastaavat taidot.

Taitokurssiin sisältyy myös tekniikoita, joista on hyöttyä itsensä ja muiden pelastamisessa harvinaisissa tapauksissa kuten esim. sairauksitapauksissa tai vaativimmilla retkillä. Esimerkkeinä opeteltavista taidoista on:

- Tajuttoman tai vammautuneen melojan pelastaminen.
- Selkä- tai olkapäävammaisen melojan pelastaminen (ei pysty itse auttamaan käsillään)
- Kajakin korjaukset vesillä
- Reskut, jossa kaikki ovat joutuneet veden varaan
- Uimarin reskut (kun kajakki on jouduttu hykkäämään).

Ks. ohjelma s.14.

Ilkka Salmi

Likomärkänä, rättiväsynöinä uimisesta kiipeän kivelle kosken keskellä. Puuskutuksen keskeltä ihmettel:

"Missä ihmeessä ne punaiset viivat muka nyt ovat?"

Koskikurssin vetäjä, **Pasi Hirvonen** vastaa virnistellen. "Kyllä ne siellä ovat, ne vain joskus vähän siirtyvät virran mukana."

toppaamisessa tiukasti istuvaksi.

Matkaan lähdettiin perjantai-iltana. Ahvio on vajaan parin tunnin ajomatkan päässä, ja illan ohjelmaksi jäi vain majoittuminen paikalliseen vanhaan kansakouluun. Tositoimiin päästiin aamulla, kun ohjelman ottivat käsiinsä kurssin opettajat. Pasi Hirvonen ja **Jari Seppälä** kuuluvat tamperealaisen Kajak-seuraan, joka

teiden kertaus. Melontaa harjoiteltiin eteen, taakse ja sivulle kuten peruskurssilla merelläkin. Harjoitus olikin paikallaan, vaikka kaikki kurssilaiset joksenaikin kokeneita meloja ovatkin. Koskari on sen verran erilainen peli pitkän merikajakin jälkeen, etteivät perusteetkaan suju aivan totutulla va-

jatkuu s. 12

Koskimelonnän alkeiskurssi järjestettiin elokuussa Kymijoen Ahvionkoskilla.

Ahvionkosken punaiset viivat

Siis takaisin kajakkii ja uudelleen koskeen. Reitti kohti ylävirtaa löytyy jo helposti. Tästä rennosti lossaten tuon kiven taakse akanvirtaan. Kii-vas syöksy vastavirtaan, muutaman metrin päässä odottaa taas suojaava kivi. Pari samanlaista puikasta, ja olen melkein perillä. Antaapa hengityksen tasanueta hetken.

Nyt mennään niin kuin on opetettu: Keula aivan kivenjuuresta koskeen, kallistus ja pohjan vilautus ylävirtaan, ylätuella vakautta. Virran toisella rajalla vähän keulaperäsimellä auttamalla kajakki pyörähtää akanvirtaan.

Taas valmiina surffaussaltoon. Ja jos ei punaviivoja löydy nytäkään, pian kai uimareissuunkin.

Perusteista liikkeelle

Punaviivoja haettiin koskesta koskimelonnän alkeiskurssilla elokuun toisena viikonloppuna Kymijoen Ahvionkoskilla. Valmistelut alkoivat jo edellisellä viikolla, kun osallistujat kävivät Stadionilla valitsemassa varusteensa. Kurssin järjestäjä **Pau-la Suursepä** neuvoi niin kajakin kuin melan valinnassa, ja kajakin

on keskittynyt juuri koskimelontaan. Koke-musta herroilta löytyi: Hirvonen harrastaa koskitouhuja jo kolmatta vuosikymmentään, Seppälä on myös viihtynyt viroissa lähes 20 vuotta.

Kurssi alkoi teorialla koulun luokkahuoneessa. Seinälakanelle oli piirretty koski kivieneen, mutkineen, vuolteineen ja akan-virtoineen. Kunkin vierustat oli merkitty punaisiin viivoihin, mihin suuntaan vesi niissä kohdin virtaa. Kajakin pienoismallin avulla Hirvonen selitti, mitä missäkin pyörteessä tulisi tehdä, tai ainakin pyrkiä tekemään. Samalla käytiin läpi turvallisuusasioita.

Vesille edessä oli aluksi aivan perus-

Olli-Pekka ja yksi kuuhissa katkenneista meloista.

Tommi Korhonen

Tommi Korhonen

Koskeen
sommustautuneet Harri,
Antti ja Marja.

Päivävirrassa on
päättymässä (alla)

jatkoa s. 11

rmuudella. Kertoo myös kurssin
vetäjän osaamisesta, että hän
haluaa omin silmin varmistaa
opetettaviansa taidot ennen koskeen
lähtöä.

Pieni ryhmä eduksi

Kahden ohjaajan paimennettavana
oli yhdeksän kurssilaista. Koke-
neempina mukana olivat Paula
Suurseppä, **Teemu Kokkonen** ja
Mari Kaure. Loput ensikertalaisia tai
vain pari kertaa koskessa käyneitä:
Harri Hypén, Olli-Pekka Jokinen,

**Tommi Korhonen, Antti Lin-
nonmaa, Pauliina Meri,
Marja Niemi ja Pasi
Nuutinen.** Kokoontulo
vaikuttanut sopivalta, kos-
kessa joukko mahtuu
vielä kerralla kuuloetäi-
syydelle.

Aluksi harjoiteltiin
virtaan menoa ja siitä
poistumista sekä virrassa
siirtymistä lossaamalla.
Kun aivan perusasiat
alkoivat hahmottua,
lähdettiin harjoitusradalle.
Sellainen löytyi kosken
alajuoksulta muutaman
kivenjärkeen ryhmästä.
Niitä ristiin rastiin
kiertäessä pääsi koke-
ilemaan kaikkien
tekniikoiden yhdistämistä

toisiinsa: pohjan vilauttamista virtaa
vastaan, tukien ottoa, lossaamista
niin etu- kuin takaperinkin.

Seuraavaksi siirryttiin oppeja
hyväksi käyttäen ylempiä virtaan.
Sieltä löytyi suuri aalto, johon pääsee
kätevästi surffaamaan, Hirvonen
vakuutti. Epäilytti, myönnän, mutta
oikeassa Hirvonen oli. Kaikki kävivät
kokeilemassa, ja kaikki onnistuivat
– joskaan ei aivan joka kerralla.

Kuten oppaat selittivät, koski-
melonta on hämäläisten hommaa:
rauhalliset liikkeet pitävät kajakin
oikeassa asennossa, jolloin virran

voima hoitaa työt. Kohinassa vain
pyrkii maitti katoamaan, ja liian
terävistä korjausliikkeistä seurasi
aallostaa putoaminen, joskus myös
kaatuminen ja uimareissu.

Suureksi avuksi osoittautuivat
kolme huvikseen paikalle saapunutta
Kajak-seuran melojaa. Hirvonen ja
Seppälä saivat keskittyä opetuk-
seen, kun nämä vapaaehtoisesti
ottivat urakakseen kaatuneiden
reskutukset. Ilmeisen mukava seura,
kun noin avulialia ovat sen jäsenet.

Kaatuneet hinattiin eräälle
suurelle kivenlohkareelle, jossa
kajakit oli helppo tyhjentää ennen
uutta lähtöä. Kivellä oli uineita
kurssilaisia ylällä ruuhkaksi asti,
mutta kaatilu ei näyttänyt latistavan
kenenkään intoa tai uskallusta uusiin
yrityksiin.

Uiminen koskessa tuntuu kuulu-
van kuvaan. Ilta-aunassa muis-
telimme, että tunnin koskipuljauksen
lasketaan vastaavan kuuden kilo-
metrin retkimelontaa. Viiden tunnin
jäljiltä tunsin itseni silti koko lailla
uupuneemmaksi kuin 30 kilometrin
merlenkilä palatessa. Syyksi arve-

limme, ettei retkellä tavallisesti oteta välispurtteja pää pinnan alla.

Melonassa on eroja

Ahkerä kastuminen ei ole ainoa ero, minkä merimelontaan totuttu lajeissa huomaa. Koskimelonta tuntuu kaikin tavoin sähäkämmältä. Se vaatii melkoista valppautta, niin virran kuin itsensä ja kajakkinsa liikkeiden ja asentojen tarkkailua. Ehkä ajan myötä ja rutiniin kehittyessä tuokin muuttuu alitajuisiksi, mutta ainakin vielä elämyksen tarttuminen tapahtuu kovin eri lailla. Paremmuusjärjestykseen en osaa lajeja laittaa.

Koskitouhu tuntuu myös seuralisemmalla kuin merimelontaa, ainakin sellaisena kuin itse olen jälkimmäistä harrastanut. Merellä tulee helposti lähdettyä yksin, kun matkaan pääsee vain kantamalla kajakin rantaan. Koskeen lähdetään kimpukkaavilla, ja siellä liikutaan yhdessä aika rajallisella alueella. Syny on toki jo silkkä turvallisuus, mutta sivutuotteena syntyy melko vilkas määrä rupattelua muiden puljaajien kanssa.

En muista, koska olisin melontapäivän aikana näin paljon jutellut – ja nauranut.

Olen yhä ensisijaisesti merimeloja. Siiltä pistäytymisen keskessä ei varmasti jää viimeiseksi. Onhan jo taitojen kartuttamisenkin takia hyvä kokeilla välillä jotain aivan toisenlaista. Varsinkin kun se on mukavaa.

Pasi Nuutinen

Erkki Nieminen

Meno meloen, paluu laivalla. Tallinnaan meloneista lähes kolmannes oli hemelteisiä.

Meloen Tallinnaan vaikka laivallakin pääsee?

"Osallistuja on sitoutunut olemaan sooloilematta. Samoin hän on vakuuttanut, että hänellä on riittävä kunto ja kestävyys sekä aallokkomelontakokemusta... Minimi on, että tietää miten käyttäytyä kajakiin autettaessa."

Lainaus on Suomenlahden ylitysten 18-kertaisen veteraanijärjestäjän MeVen Yrjö Lindroosin ohjeista tämän vuoden osallistujille. Vaatimukset eivät tuntuneet kohtuuttomilta ekakertalaisesta Suomenlahti-rastin suorittajasta.

Yhtäjaksoinen vesillä olo ilman maataukoja kesti tänä vuonna, heinäkuun alun suotuisassa säässä, yli kymmenen tuntia. Rakon tyhjentäminen pitää siis suunnitella ja sitä pitää myös etukäteen harjoitella vaikka käyttäisiin vaippaa, mikä taitaa olla tällä hetkellä muodikkain ratkaisu. Eri vaihtoehtoista kannattaa keskustella kainostelematta kokeneempien kanssa.

Tuuli oli enimmillään vain vähän yli 5 m sekunnissa, mutta nosti avomerellä jo sen verta aallokkoa että leppoisa jutustelu viereissä melovien kanssa ei ollut niin helppoa. Ensi kerralla huolehdiin siitä, että pohjapainoa on kajakissa vakautta lisäämässä enemmän kuin nyt oli. Ei paranna sinänsä jutustelumahdollisuuksia, mutta on muuten viisasta.

Jukan nipotus siitä, että "tämän tason" merimelijoilla on mm. varamela ja raketti johti siihen, että otin varamelat mukaan ja ostin ensimmäiset rakettini. Nipotus oli perusteltua. Hommasin jopa isopyöräiset kajakkikärret (edullisesti) kajakin maasiirtoja varten. Sekin oli hyvä hankinta. Lainatenkin olisi tietenkin pärjännyt.

Ylitys oli oikeasti hyvä kokemus. Tallinnanlahti yllätti suuruudellaan. Laivojen synnyttämät aallot pääsevät vellomaan suorastaan mielenkiintoisella tavalla.

Uskon, että seuran osaamispäätöksiä korreloi laiden ylittämisen jäsenten määrään ainakin johonkin rajaan saakka. Joka tapauksessa ylitys testaa taitoja ja pakottaa kehittämään niitä edelleen sekä vähän varustustakin. Ja onpahan peräti makea asia kertoa sukulaisille, ystäville ja tuttaville...

Timo Lampinen

Tommi Korhonen

Suunnitelma HeMen hallivuoroille talvikaudeksi 2005-2006

Kurssijärjestelyjen takia pyydämme kaikkia kursseista kiinnostuneita ilmoittautumaan kursseille. Uimahallissa tilaa on rajallisesti, kerralla altaaseen sopii maksimissaan 10-12 kanoottia. Jos tulee ruuhkaa, ilmoittautuneilla on järjestyksessä etusija kursseille. Ilmoittautumiset melontatekniikan jatkokurssille, eskimopyörähdyskurssille ja melonnan taitokurssille: [likka.salmi \(at\) ki.fi](mailto:likka.salmi@at.fi), 040 5561202
Ohjelmaa voi muuttaa, tarkista netistä: www.helsinginmelojat.fi -> Jäsenkoulutus

1. Melontatekniikan jatkokurssi (BCU Kayak-2-Star)

16.10. Kajakin hallinta 1

- Kurssin aloitus, sisällön läpikäynti, kouluttajat, kalusto
- Eteenpäinmelonta, taaksepäinmelonta, pysäytys
- Taaksepäinmelonta altaan mitta (25 m) maaliin
- Pysäytys neljällä vedolla
- Kaarivedot
- Kahdeksikkoradan melominen eteenpäin (koskikajakeilla)
- 360 ° kääntäminen vuorottelevilla kaarivedoilla

23.10. Kajakin hallinta 2

- Silullevo (2 tapaa)
- Altaan mitan (poikittain) melominen silullevetämällä siten, että kajakki menee haluttuun suuntaan ja pysyy kohtisuorassa kulku-suuntaa vastaan. Molempiin suuntiin.
- Melaperäsin ja ohjaaminen kapeasta raosta melaperäsimellä

30.10. Tuet 1

- Kajakista poistuminen hallitusti
- Alatuki, ylätuki
- Tuet opetellaan 'aukkari kastuen'-tasolle asti.

6.11. Tuet 2

- Opetellaan luottamaan tuktiin, tukiharjoituksia
- Alatukikäännös

13.11. Reskutukset 1

- T-resutus kajakki tyhjentään
- Harjoitellaan pelastajana ja pelastettavana oleminen ja resutus alle minuuttiin
- Kokeillaan resutuksia lastatulla kajakilla

20.11. Reskutukset 2

- Melakellukeresutus
- Harjoitellaan melakellukerepeautumisen alle kahteen minuuttiin, molemmilta puolilta.

27.11. Taitojen testaus

- Epävirallinen BCU Kayak-2-star koe melontataitojen osalta

2. Eskimopyörähdyskurssi

4.12. Eskimot 1

- Teoriaosuus ja "Grace Under Pressure"-video (luokahuone)
- Keulaeskimo, ylätukieskimo

11.12. Eskimot 2

- Pyyhkäisevä ylätuki

- Pyyhkäisyeskimo

18.12. Eskimot 3

- Eskimoiden videointi
- Eskimo oikeassa kaatumistilanteessa

3. Melonnan taitokurssi (BCU Kayak-3-Star)

8.1. Kajakin hallinta 3

- Kurssin aloitus, sisällön läpikäynti, kouluttajat, kalusto
- Eteenpäinmelonta, nopea eteenpäinmelonta
- Taaksepäinmelonta, pysäytys
- Pysäytys vauhdista kahdella vedolla
- Taaksepäinmelonta (25 m) maaliin

15.1. Kajakin hallinta 4

- Kajakin kanttaaminen, max. kallistuskulman hakeminen
- Kaarivedot reilusti kallistaen
- Kahdeksikkoradan melominen takaperin (koskikajakeilla)
- 360 ° kääntäminen vuorottelevilla kaarivedoilla neljällä vetoparilla

22.1. Kajakin hallinta 5

- Silullevo kahdeksikovedolla
- Altaan mitan (poikittain) melominen silullevetämällä siten, että kajakki menee haluttuun suuntaan ja pysyy kohtisuorassa kulku-suuntaan. Molempiin suuntiin.
- Melaperäsin
- Ohjaaminen molempiin suuntiin saman puolen melaperäsimellä. Melominen vain yhdelta puolelta kulki suoraan.

- 29.1. (EA2-harjoituskerta, ei kuulu taitokurssiin)

5.2. Kajakin hallinta 6

- Silullevo liikkeessä melalla

- vetäen

- Silullevo liikkeessä mela paikallaan

- Eteen- ja taaksepäin melottaessa, kajakki siirtyä sivusuunnassa kääntymättä

- Keulaperäsin

12.2. Tuet 3

- Melaotteen ja oikean tekniikan vaikutus tukin
- Alatuki, ylätuki, kahdeksikkotuki
- Tuet opetellaan 'kajakin sauma pystysuorassa'-tasolle asti.

19.2. Tuet 4

- Alatukikäännös, ylätukikäännös
- Molemmat tuet liikkeestä, jatkaen heti melontaa

- Tuet opetellaan 'kajakin sauma pystysuorassa'-tasolle asti.

26.2. Reskutukset 3

- Toisen kajakin työntäminen ja vetäminen (kädellä ja ilman)
- Uimarin pelastaminen (3 tapaa)
- Keula- ja sivueskimo

5.3. Reskutukset 4

- Melakellukeresutus eskimopyörähdyksellä
- Kajakiin kiipeäminen ilman melakelluketta

12.3. Reskutukset 5

- Tajuttoman nostaminen ja hinaus
- Vammautuneen melojan pelastaminen

19.3. Taitojen testaus

- Epävirallinen BCU Kayak-3-star koe melontataitojen osalta
- Toukokuun alussa mahdollinen virallinen BCU-koe luonnonvesissä.

4. Muut aiheet

- 26.3. Avokanoottispesiaali
- 2.4. Freestylespesiaali
- 9.4. Vapaa harjoittelu
- 16.4. (pääsiäinen)
- 23.4. Kurssiohjaajien koulutus, mertraitti
- 30.4. Kurssiohjaajien koulutus, reskutukset

Ensiapukurssi 28.-29.1.2006

- Maksullinen SPR:n vetämä kurssi
- La-su, sunnuntai-iltana myös uimahalliosuus
- Melontapainotteinen EA2
- Vaatii voimassaolevan EA1:n
- Hehmen jäsenille. Jos tulsee tungosta, niin etusija nykyisillä ja tulevilla kurssiopettajilla ja retkenvetäjillä.
- Tarkemmin syksyn aikana www-sivuilla ja HeMe-listillä

Erkki Nieminen

Kallbådan retki tehtiin elokuussa.

Vapamuotoinen tapaamisfoorumi harraste- ja retkimeljoille

Melontaopintopiiri kokoontuu

Aika: keskiviikkona 12.10.2005 klo 18-20 Töölössä

Paikka: Arvo Ylppö -luentosali, HYKS Lastenlinnan tornirakennus, sisäänkäynti rautaportista meren puolelta, Linnankoskenkatu 25-27 G

Ohjelmaa:

- Melontavideo/filmi
- Ympäristöaiheiset melontaretket vuodeksi 2006, toiveita ja suunnittelua (luonnonsuojelualueet, lintujen muutot jne)
- Marraskuun kuvallian suunnittelua
- Kevyt iltapala

Ilmoittele tarjoulln takia tulostasi mielellään etukäteen. Tervetuloa!

Mirja Hämäläinen, mirja.hamalainen@finnet.fi, p. 050 525 2843

Yhteystiedot oikein!

Toimhenkilöitä pyydetään tarkistamaan, että oheisen listan tiedot ovat oikein. Yhteystieto- tai muut muutokset kannattaa ensisijaisesti ilmoittaa www-sivujen päivitystä Pertti Lehtiselle. Pärskkeen toimhenkilöt listan tiedot ajantasaisesti netistä.

HeMen toimi- henkilöt v. 2005

JÄSEN- ja TALKOOSIASIAT

Jäsensihteeri Marja-Terttu Posa
jäsenasiat@helsinginmelojat.fi,
(09) 872 9976, 050 446 3803
Maarunkuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osittainmuutokset jne.
Talkoonkisteri Majja Airas
talkoot@helsinginmelojat.fi, 040 756 0761
Talkoonastosten ilmoitukset, avoimet tehtävät.

TALOUSRYHMÄ

Taloudenhoitaja Tuija Kuutti
talous@helsinginmelojat.fi, 561 1572 (ilt.)
Pallastunturinkuja 1 A 11, 01280 Vantaa
Kirjanpitiäjä Hanna Peltonen

TIEDOTUSRYHMÄ

Pärskkeen päätoimittaja Marja Niemi
parske@helsinginmelojat.fi, 040 779 7061
Sähköpostilista Pasi Tiltanen
pt@iki.fi (ylläpito, liittymiset ja eroamiset listalta)
www.helsinginmelojat.fi Pertti Lehtinen
pertti.lehtinen@pp4.inet.fi, 040 838 8653
englanniksi Mike, mrvw@bigfoot.com

KOULUTUSRYHMÄ

Koulutusryhmän vetäjä Ilkka Salmi
ilkka.salmi@iki.fi
Kursioshoajien ilmoittautumiset Tommi Korhonen
tommi.korhonen@iki.fi
Koskipöytä Paula Suureppä
paula.suureppa@netsonic.fi, 040 563 9490
Avokanoottikurssi Jaakko Mäkiyö
jaakko.makiyö@meridian.fi, 050 345 6935

RETKIRYHMÄ

Retkiryhmän vetäjä Hanna Heinen
hanna.heinen@iki.fi, 044 36 86 148
Muut jäsenet
Mirja Hämäläinen
mirja.hamalainen@finnet.fi, 050 5252843
Teemu Kokkonen
teemko@cc.hut.fi, 050 5510 827
Jaakko Mäkiyö
jaakko.makiyö@meridian.fi, 050 345 6935
Tiistairetkien koordinaattori Inkeri Salmenlinna
inkeri.salmenlinna@iki.fi, 050 57 57 555

VAJARYHMÄ

Vajaryhmän vetäjä Lauri Keikkonen
lauri.keikkonen@kolumbus.fi, (09) 785 572, 050 535
2002
Vajavastaava (MM) Taru Saxberg
0400 606 039
Vajavastaava (SS) Jyrki Uotila
jyrki.uotila@luontopalvelut.fi, 0400 831 044
Päivystysvastaava Taina Karjalainen
taina.karjalainen@luukku.com, 050 307 3624

KALUSTORYHMÄ

Varausvastaava Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden varaukset s-postilla
kajakivaraus@helsinginmelojat.fi tai soittamalla/
tekstiviestillä 0400/886453 ja to klo 15:30-18:00
Kalustohankinnat Risto Lehtivaara
risto.lehtivaara@kolumbus.fi
Kalustokirjanpito Mikko Kokkonen
mikko.kokkonen@nokia.com
Kalustonkunnossot Tapio Linkosalo
tapio.linkosalo@helsinki.fi
Valtteri Lonka, 040 757 6194

Palautus:
Marja-Terttu Posa
Maarukankuja 6 A 17
01480 Vantaa

2

HeMen maksut v. 2005

Jäsenmaksut

Jäsenmaksu 65 e (talkoopanoksen tehneille 40 e)

Perhejäsenmaksu 125 e (kahden talkoopanoksen tehneille 75 e)

Nuorisojäsen (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e)

Liittymismaksut

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e

Talkoalennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi.

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kajakkeja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopelte) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajajalle melottaville omilla retkillä ja seuran yhteisillä retkillä.

Muut maksut

Avainpanti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 25 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 40 e

Varusteakaappi 5 e

Vierasmaksu (1 vieras kerrallaan) 10 e/päivä/aukko

Maksut kajakien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille

(varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä, kajakkipaareit 1 e/päivä

Teltta tai trangia 2 e/päivä

Kanootitraileri 20 e lähtömaksu + seuran jäseniltä 8 e/päivä ja ulkopuolisilta 20 e/päivä

Myytävät tavarat

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeliikartta (1:50 000) 2003 painos, 20 e, vuoden 2000 painos puoleen hintaan.

Meriretkelyn perustieto 3 e, siniset hihamerkit 3 e, kursoriohjaajien kirja 12 e,

(seuran kursoriohjaajat saavat sen osallistuessaan koulutuspäivään)

Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e

HUOM: Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HeMen tilinumero OP Oulunkylä 572146-113731

Merkitse jäsennumerosi viitteeksi kun maksat jäsenmaksun. Numero on Pärskeen osoitetarasssa.

Kun maksat jotain muuta, älä käytä viitettä, vaan ilmoita maksaessa nimesi ja maksun aihe.